

ELOKUVALLISTA RIKOSDRAAMAA

100 LUOTIA PÄIN PLÄSIÄ

JENKKILÄN SARJAKUVAMAAILMASSA UUDET MENESTYSTARINAT OVAT YHÄ HARVINAISEMPIA. JOS TEKIJÄKAARTISTA EI LÖYDY SELLAISIA NIMIÄ KUIN ALAN MOORE, WARREN ELLIS TAI GARTH ENNIS, ON HYVIN TODENNÄKÖISTÄ, ETTÄ JATKUVAKSIKIN TARKOITETTU LEHTI LOPAHTAA VUODEN, PUOLENTOISTA JÄLKEEN.

DC-YHTIÖN aikuiseen makuun suunnattu Vertigo-linjakin on yritellyt viime vuosina kehittää tuoreita hittisarjoja mitä erilaisemmin reseptein.

Useimmat kuitenkin juuttuvat mutaan ennen aikojaan. Joukossa on yksi tulokas, joka on jo onnistunut ohittamaan maagisen 20 numeron rajapyykin ja tuntuu muutenkin voivan erinomaisesti. Kyseinen yllättäjä on Brian Azzarellon käsikirjoittama ja Eduardo Risson piirtämä 100 Bullets, josta on juuri ilmestynyt lehdet 6-14 yhteen kasaava albumi Split Second Chance.

Sata luotia on nykypäivään sijoittuva elämänmakuinen rikossarja, joka tapahtuu suurimmalta osin New Yorkin nurgalla puolella - tuhruisissa baareissa, sivukujilla ja jenginuorten sekä alamaailman ympyröissä. Kulissien ankeudesta ja tarinoiden väkivaltaisuudesta huolimatta Azzarello on tavoittanut henkilöahmoinhinsa sympaattista realismia ja elämän pieniä värisävyjä. Lisäksi kaiken taustalla piilee vielä hieman odottamattompiakin juonikuvioita.

Yksi syy 100 Bulletsin pärjäämiseen

aina vain kaventuilla markkinoilla on varmasti myös se, kuinka tarina pistettiin liikkeelle. Useinhan uudet sarjat tyssäävät jo epäselkeisiin ja lukijalta pitkää pinnaa vaativiin aloituksiin, koska käsikirjoittajat eivät monimuotoisten juonikuvioidensa sokaisemana osaa rakentaa maailmaa, johon olisi helppo päästä sisään.

100 Bullets on tällä saralla kuitenkin aivan toista maata.

Lehden ensimmäiset numerot koostuvat vain kahden, kolmen jakson mittaisista tarinoista. Niissä seurataan yhtä yksittäistä ja aidosti kuvattua ihmistä hetkellä, joka tyystin muuttaa hänen elämänsä. Ainoa kertomuksia yhdistävä seikka on salaperäinen Graves-niminen agentti, joka tarjoaa kullekin päähenkilölle todisteita tätä vastaan suoritetusta rikoksesta - sekä mahdollisuuden tappavaan koston ilman minkäänlaista pelkoa kiinnijäämisestä. Vetäisitkö sinä liipaisimesta?

Vasta sarjan ilmestyttyä jo vuoden verran alkoi kokonaisuudesta paljastua suurempia yhteyksiä, jotka vieläkin ovat pääosin hämärän peitossa ja pitävät mielenkiintoa siltäkin osin yllä. Lisäksi

tuota kehittelyä on yhä alisteinen novellimaisille ihmiskohtaloitten selvittelyille, joten lehden pariin voi hypätä melkeinpä numerosta kuin numerosta.

Taiteensa puolesta 100 Bullets on siistiä, soljuvaa ja seksikästä jälkeä. Eduardo Risso osaa käyttää hieman euro-tyylistä elävää viivaa sekä tehokasta varjostusta todella hyvin hyväkseen. Lopullisesti vichkeyden kruunaavat ilmeikkäät ihmisahmot, elokuvamainen kertonta sekä osuva väritys - kaikista niistä kauniista naisista nyt puhumattakaan...

Mainittakoon, että Brian Azzarello on nyt jo vuoden verran kunnostautunut myös Hellblazzerin käsikirjoittajana. Siellä hän on kuljettanut perusbrittiläisen John Constantinen seikkailuille Amerikan vankiloihin ja takamaille, kuvastoon

jonka luulisi olevan räjähtäelle maagikolmenne tuttua lähinnä Hollywood-elokuvista. Ristiriidasta huolimatta - tai ehkä juuri sen takia - Azzarello on saanut puristetua tuohon aiemmin hieman väsähtäneellä vaikuttaneeseen Vertigon lippulaivaan kaivattua puhtia ja yllättäviä käännteitä. ■

TONI JERRMAN